

Spm. nr. S 2383

5) Til socialministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Finder ministeren, at frivillige besøgsvenner, organiseret af det lokale ældreråd, kan erstatte hjemmehjælpens omsorgsarbejde?«

Søren Kolstrup (EL):

Spørgsmålet er stillet med baggrund i en konkret begivenhed i Kongens Enghave, hvor man fra politisk side konstaterer, at det simpelt hen er nødvendigt med et særligt korps af frivillige besøgsvenner, for at man kan leve op til servicelovens ånd og ord.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg bliver spurgt af hr. Søren Kolstrup om ministeren finder, at frivillige besøgsvenner organiseret af de lokale ældreråd kan erstatte hjemmehjælpens omsorgsarbejde, og til det kan jeg svare nej.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret, og så er det gode spørgsmål jo: Hvad gør vi så, og hvad gør ministeren?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen så lad os få lidt flere ord på det. Jeg har klart den holdning, at det er kommunens ansvar, at de definitioner, der ligger i serviceloven, det vil sige trygheden i hverdagen for den ældre, er til stede. Den kan man ikke få erstattet af frivillige.

Samtidig vil jeg gerne lægge til, at jeg synes, det er flot, at vi i Danmark har, så vidt jeg er orienteret, noget, der ligner 1,2 millioner mennesker, som udøver frivillig indsats. Det er meget af det, der får vores samfund til at fungere i hverdagen. Og herunder er der 300.000, som gør det inden for det sociale område. De yder et fantastisk bidrag i hverdagen. Det er besøgsvenner, det er telefonkæder, det er en hel række tiltag, uden hvilke det hele for nogle ville være lidt mere fattigt.

Men det, der er min principielle, klare holdning, er, at det kan ikke være sådan, at en ældre person skal være afhængig af, at trygheden i hverdagen, altså det basale for, at hverdagen kan fungere, bliver overladt til en frivillig. Så ville vi jo bringe den ældre i en urimelig situation, og det er det, jeg klart siger nej til. Det er kommunens ansvar og forpligtelse.

Men så vil jeg samtidig stadig væk opfordre til, at så mange som muligt laver en frivillig indsats, som er med til at forsøde tilværelsen for ofte ensomme mennesker. Jeg har det ganske udmærket med, at vi har en god udvikling, når det gælder det.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret og konstaterer, at ministeren og jeg er fuldstændig enige om, hvad der er ønskeligt. Vi har nøjagtig den samme holdning, men det, der undrer mig utrolig meget, er, at ministeren ikke har mod på så at gøre noget ved situationen.

Jeg er fuldstændig klar over, at kommunerne altså har ansvar for det her, men kunne ministeren ikke præcisere, hvad det er for et ansvar, ministeren mener, at regeringen har? Og hvilket ansvar har ministeren? Jeg er enig med ministeren i, at kommunerne har ansvar, men så er det ekstra interessant at høre regeringens opfattelse af, hvad det er for et ansvar, den måtte have f.eks. i forbindelse med kommuneaftalerne.

Birthe Skaarup (DF):

Jeg har spurgt ministeren om noget lignende via skriftlige spørgsmål, og dér har ministeren givet udtryk for, at ministeren ikke vil gribe ind.

Nu er det sådan, at den kommune, det handlede om, som også ville benytte frivillige til at lave omsorgsarbejde, så har droppet tanken, men jeg synes, at ministeren over for de kommuner, der stadigvæk vil praktisere det her, må konkretisere, at den dutter altså ikke. Det kan ikke nytte noget, at de sætter frivillige til omsorgsarbejde.

Vi gør det jo også over for de frivillige. Vi gør dem faktisk en bjørnetjeneste, fordi de føler sig pålagt nogle ting, som de faktisk ikke ønsker, og jeg vil naturligvis gerne høre ministeren, om han ikke også på det her område kunne tænke sig virkelig at fortælle kommunerne, at det kan altså ikke lade sig gøre at sætte frivillige til den slags arbejde.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu skal man jo ikke lade sig forskrække af, at hr. Søren Kolstrup siger, at han og jeg er hundrede procent enige. Det bliver jeg ikke forskrækket over.

Jeg kan bare konstatere endnu engang, at for mig er der ingen tvivl om, hvem der har ansvaret for at leve op til loven. Det har jeg meget